

DZIENNIK POMORSKI

PRZEDPŁATA:

Miesięcznie w ekspedycji . . .	2,55 zł.
Z odnośnieniem i w agencjach . . .	2,65 „
Na pocztę, już z odnośnieniem . . .	2,80 „
Kwartalnie w ekspedycji . . .	7,65 „
Na pocztę już z odnośnieniem . . .	8,67 „
Strajki i inne wypadki zwalniają Wydawnictwo z dostarczania numerów bez zwrotu — części kwoty abonamentowej. —	

OGŁOSZENIA:

na 4 stronie 6 lam. od wiersza mm. lub jego miejsce 15 gr., na 3 str. 30 gr., na 2 str. 60 gr. Dla W. M. Gdańska te same liczby w guldenach. Tłumaczenia i ogł. skomplikowane o 20 proc. drożej. Ogł. z innych krajów płatne tylko w walucie tychże. Terminowego ogłoszenia się nie gwarantuje.

Ogłoszenia przyjmuje się do godz. 9. przed poł.

Czwartek 7 braci mm. syn Felc.
Piątek † Pelagji

CHOJNICE, piątek dnia 11. lipca 1930 r.

Słońca wschód 3.51 zachód 20.19
Księżycy wschód 20.52 zach. 2.39

Ku pamięci tragedji na Warmji i Mazurach

W 10-tą rocznicę przegranej plebiscytu na ziemiach niewyzwolonych Prus Wschodnich.

W dniu 11 lipca br. mija już dziesięć lat od tej chwili przykrej, tragicznej niemal, w której przegraliśmy plebiscyt na Warmji i Mazurach.

Półmilionowa rzesza ludu polskiego przez ten nieszczęśliwy wynik plebiscytu pozostała nadal — i na długie może jeszcze lata — w niewoli pruskiej bezwzględnej, brutalnej i barbarzyńskiej.

Wielkiemu Amerykaninowi, krzewicielowi wzniosłych idei, który rzucił światu hasło plebiscytu, czyli samookreślenia się ludów, przyświecała z pewnością wzniosła idealna myśl, połączona z zacną chęcią wprowadzenia ludzkości na nowe tory. Prezydent Wilson zapragnął wówczas, aby wolna wola ludności zdecydowała o losie wszystkich tych obszarów, o które w roku 1919 toczyły się walki przy zielonych stolikach w Wersalu.

Tak samo o losie Warmji, Mazur i Powiśla, ziem, które nawet według statystyki pruskiej zamieszkałe były wówczas i są jeszcze dzisiaj przez 50 — 80 procent ludności polskiej — miał rozstrzygnąć plebiscyt.

Niestety okazało się w praktyce, że plebiscyt stał się jedynie terrorem silniejszych wobec słabszych, walką urągającą wszelkim poczuciom sprawiedliwości i równoprawności, podstępem, obłudą i rozpetaniem najniższych instynktów. Przedewszystkiem plebiscyt stał się komedią, w której główną rolę odegrało kilku przywódców niemieckich, poznawszy z góry komediowy charakter każdego plebiscytu.

Ze plebiscyt na Warmji i Mazurach był komedią, a raczej tragikomią — złożyło się na to wiele powodów. Najwyższa Rada ustanawiająca plebiscyt i Komisję Koalicyjną przeprowadzając go, nie miały najmniejszego pojęcia o stronie praktycznej głosowania ludności.

Wilson i Lloyd George wyobrażali sobie widocznie, iż plebiscyt odbywać się będzie jak wybory gminne. Każdy oddaje swój głos według przekonania i interesów, bez pogroźek, bez żadnego nacisku, wieczorem zaś obliczy się głosy, a zwycięscy i zwyciężeni po wymianie miłych grzeczności i krótkich przemówień, wzięwszy się pod ręce pójdą w najlepszej zgodzie do gospody na szklanke piwa.

Tak podobno myślały miliony Anglików, może też i wielu Francuzów i Włochów. Podobnie myśleć musiała o plebiscycie i Komisja Koalicyjna, która — według słów niemieckiego komisarza plebiscytowego von Gayla — „o ile nie zorientowała się w sytuacji ulegała wpływom niemieckim.

Z tego samego źródła wiemy dzisiaj, że Komisja nie uczyniła żadnego prawie użytku z przepisanej jej władzy, że do ostatniego dnia nie miała pojęcia o sytuacji na terenie, że wszystkie sprawy plebiscytowe pozostawiała własnemu biegowi w końcu, że ze swego zadania wywiązała się „wielkodusznie“ (t. zn. jednostronnie i dla Niemców korzystnie) i ze strony niemieckiej uzyskała za to należną pochwałę.

Ku pewnej obronie samej Komisji zaznaczyć trzeba, że według relacji niemieckich po plebiscycie plebiscyt był już dla Niemców wygrany, zanim Komisje w Olsztynie i Kwidzynie rozpoczęły swą działalność. Komisje były właściwie niepotrzebne, bo sprawa była z góry przesądzona.

Czasu i możliwości było aż nadto ku temu. Przez dziewięć miesięcy od chwili naznaczenia plebiscytu aż do dnia przybycia Komisji, przeprowadzono już plebiscyt. Zupełnie swobodnie starano się, aby zapewnić sobie z góry przeważającą ilość głosów. Jakich brutalnych, wprost nielud-

kich sposobów używali Niemcy dla tego celu, — trudno dziś opisać!

Dzisiaj dziwić się można jedynie, dlaczego dyplomaci w Radzie Najwyższej, ustanawiającej plebiscyt, nie przewidzieli tego wszystkiego? Dlaczego nie doszli do przekonania, że nie było wówczas nic łatwiejszego dla Niemców, niż zorganizować w ciągu tych dziewięciu miesięcy wszystkie siły, zmobilizować ludność terrorem do głosowania na rzecz Niemiec i zapewnić sobie zgóry „zwycięstwo“. Przecież każde państwo u siebie mogłoby w podobny sposób przeprowadzić i wygrać naznaczony mu plebiscyt, mając takie środki i możliwości jak Niemcy. Tylko, że tego nie można wcale nazwać niezłomną i nie przymuszoną wolą ludu.

W ostatnim okresie przedplebiscytowym, kiedy Komisja objęła — więcej teoretycz. niż faktycz. — władzę na terenie, datuje się szereg bezpośrednich i pośrednich przyczyn, które uwieńczyły jeszcze, przygotowane już zgóry, zwycięstwo niemieckie.

Ciężkie warunki na samym terenie, poza to warunki wewnętrzne i zewnętrzne Polski nie sprzyjały atmosferze plebiscytowej. Wojna z bolszewikami, niski stan waluty polskiej, za mało energiczne stanowisko rządu polskiego, brak argumentów ze strony naszej dyplomacji i wiele innych przyczyn spowodowało fakt, iż kraj zamieszkały w 70 — 80 proc. przez Polaków, głosował przeważnie za Niemcami.

Mówiąc o ciężkich warunkach na terenie plebiscytowym, zaznaczyć przedewszystkiem trzeba, że stanowisko samej Komisji dało już Niemcom nadzieję i otuchę wygrania plebiscytu.

Następnie wojsko aljanckie przybyło na teren w absolutnie za małej ilości, jak na 10 powiatów, objętych plebiscytem, aby utrzymać należyty spokój. porządek i sprawiedliwość. Trzeba było tu nie 1,200, ale conajmniej 10,000 żołnierzy. Z drugiej strony siła zbrojna niemiecka wynosiła 6,000 ludzi, zgromadzonych w policji i w „Sicherheitswehr“. A są dowody, że wojska te zachowywały się jednostronnie.

Ważną okolicznością jest fakt, iż cała administracja terenu pozostała w rękach niemieckich. Ponadto junkrzy, nauczyciele, rektorzy, urzędnicy, księża i wojskowi mieli wpływ na lud i dokazać mogli wszystkiego. W końcu przyjazd wielkiej liczby emigrantów, których oprócz urodzenia nie więcej nie wiązało z terenem, a którzy pod terrorem całą falangą głosowali za Niemcami. następnie wczesny termin głosowania, przyczyniły się do „zwycięstwa“ niemieckiego.

A strona przeciwna, Polska? Wpływ agitacji polskiej stał się możliwy jedynie po przybyciu Komisji, czyli wtedy, kiedy było już zapóźno. Ludność polska z terenu, tak przed przybyciem, jak i po przybyciu, Komisji, nie mogła wcale wyjawic swych przekonań polskich. bo silnie postawione organizacje sprawiły, że każdy Polak, objawiający swą polskość, ogłaszany zostawał za zdracę i narażał się tem samem na dotkliwie przesładowania, a nawet na utratę życia i mienia.

W ten sposób więc Niemcy przez pogwałcenie zasad sprawiedliwości odnieśli chwilowo zwycięstwo na tych ziemiach. Nie znaczy to jeszcze iżby one nie były polskie, lub Polska do nich nie miała prawa.

Historja i dalszy bieg dziejów wykaże jeszcze, iż Mazury a specjalnie Powiśle i Warmja to ziemie od prastarych czasów polskie i zamieszkałe przez ludność, mającą może inny sposób myślenia, ale zawsze z krwi, kości i ducha polską. Polska żądając plebiscytu na Warmji, Mazurach i Powiślu nie kierowała się zaborczym imperjalizmem ale czyniąc zadość wzniosłym ideom sprawiedliwości zjednoczyć chciała wszystkich, mówiących polskim językiem — pod skrzydłami Orła Białego

Tymczasem losy zrzuciły inaczej. Utraciliśmy nie tylko pół miliona ludu polskiego, ale przedewszystkiem teren, dzielący państwo nasze od u-

pragnionego morza. Pamiętać bowiem trzeba, że Warmja i Mazury to nie tylko ten niewielki obszar ziemi polskiej, posiadający 3300 przeczudnych jezior, okolonych lasami, nie tylko terytorjum zagrażające nam od północy w razie wojny z Prusakami, co wykazały najlepiej zwycięstwa Hindenburga nad Moskalami w tych właśnie okolicach, — ale przedewszystkiem nasza droga do morza Bałtyckiego.

A przecież dzisiaj, w dwunastym roku niepodległości, jasnym jest dla każdego, że jeżeli naród polski ma być narodem wielkim i potężnym, jeżeli Polska ma być mocarstwem w Europie w całym tego słowa znaczeniu, — to posiadać musi szeroki i swobodny dostęp do morza. Kwestja morza, kwestja brzegu morskiego w należnych nam granicach etnograficznych jest bowiem kwestją istnienia, żywotności i rozwoju naszej Ojczyzny.

Dzisiaj, jakkolwiek minął już jedyny w historii moment, w którym silną wolą, energją i ofiarnością całego narodu zdobyć mogliśmy ten upragniony szmat ziemi, pamiętać musimy o jednym:

Polska plebiscytu nie uznała i wniosła do Rady Ambasadorów i do Ligi Narodów wielki protest, który dotąd załatwiony nie został. Dla nas kwestja ta będzie więc zawsze otwartą.

Pamiętać musimy dalej, że Warmja, Powiśle i Mazury to ziemie odwiecznie polskie, które jedynie przemoc obca oderwała chwilowo od Macierzy, że na ziemiach tych żyje dzisiaj w strasznych warunkach narodowych pół miliona Polaków, o których pamiętać musimy, abyśmy przed historją i przyszłym pokoleniem nie stanęli z piętnem zarzutu na czole, iż zaprzepaściliśmy narodowo ten odłam narodu polskiego, co dzisiaj jeszcze mimo wszystko nie stracił przywiązania do Macierzy.

Historja dziejów ma niezbadane drogi. Doczekaliśmy się zmartwychwstania umiłowanej Ojczyzny. doczekaliśmy się powrotu wszystkich zaborów i Górnego Śląska i Wileńszczyzny na łono Macierzy, — to doczekamy się napewno i powrotu tej ostatniej części ziemi polskiej do Najjaśniejszej naszej Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzplitej wyjechał do Spawy.

Prezydent Rzplitej pozostanie w Spale przez cały miesiąc celem przeprowadzenia kuracji domowej.

Z zalecanego przez lekarzy wyjazdu zagranicę Prezydent zrezygnował.

Odpoczynek Ojca św

Rzym. W kołach watykańskich rozeszła się pogłoska, że Ojciec św. skorzysta w tym roku z krótkiego wypoczynku, który spędzi prawdopodobnie w swej willi w Castel Gondolfo

Ze względu na uroczystości jubileuszowe i przyjęcia pielgrzymek ostatni rok był dla Papieża niezwykle pracowity i wyczerpujący.

Przeciw poglądom Mussoliniego.

Paryż. Oświadczenie Mussoliniego o konieczności rewizji traktatów pokojowych zanim przystąpi się do omawiania idei federacji stanowi w dalszym ciągu przedmiot komentarzy w prasie. „Le Petit Journal“ zaznacza, iż nie znajdzie się we Francji mąż stanu, któryby zgodził się na warunki przedwstępne, postawione przez Mussoliniego. Zwycięstwo nie dało Francji tego, czego żądała. Niebezpieczeństwo, wypływające z rewizji traktatów, jest tak oczywiste i tak groźne dla pokoju europejskiego, że nikt we Francji nie odważyłby się go ryzykować. Mussolini zdaje sobie sprawę z tego ryzyka lecz przyjmuje je i przygotowuje Włochów do zniesienia jego konsekwencji. Liczy on na to, że rewizjonizm zbliży go do zwyciężonych narodów, marzących o zniszczeniu traktatów. Jednakże realny umysł jego powinien sobie zdawać sprawę z tego, że ziemie, których pożądamy Włochy, nie są warte tego, co mogłyby Włochy otrzymać przy szczerzej współpracy ze swoimi wczorajszymi aliantami.

Od soboty, dnia 12-go lipca r. b.

Wielka sprzedaż resztek

Oprócz tego polecam bogaty wybór jak:

Muślin bawełniany	zł. 1.80	↓	Eolienna, ładne kolory	zł. 4.25
Jedwab do prania sztucz.	1.60	↓	Woal w wzory ca 100 szer.	2.95
Muślin wełniany	3.50	↓	Muślin wełniany, lepszy	4.50

Ceny niższe!

Ceny niższe!

Juljusz Schreiber, Chojnice

Telefon 48.

Rynek 17.

Kurs pływania

Egzam. nauczyciel pływania udziela w Charzykowie lekcji pływania. Zgłosz. przyjmuje Klub Żeglarski Chojnice, Dworcowa 10. Telef. 188

Dziennie świeże

pomidory

poleca

K. Blaszczyk.

Wyborna

kapusta kiszona

nadeszła i polecam 1606

D. Grzywacz.

Ucznia,

syna porządnych rodziców, z lepszym wykształceniem szkolnym

poszukuję zaraz.

Maks Wenda, Brusy, drogerja, skład kolonialny i delikatesów. 1574

Potrzebny zaraz

uczeń kowalski.

Pierwszeństwo mają ci, którzy już się rok uczyli.

Feliks Pliszka, Nowydwór st. kol. Ogorzeliny.

Uczeń kelnerski

wład. językiem polskim i niemieckim, zaraz potrzebny **Hotel Engel.**

Do mego składu kolonialnego i żelaza połączony z restaurac. potrzebny zaraz

uczeń,

syn uczelnych rodziców, władający językiem polskim i niemieckim. 1608

A. Riedel, właśc. Rink, ul. Gdańska 2.

Nadeszły wyborne

Matjasy

angielskie

D. Grzywacz,

ul. Gdańska 28

Sprzedam zaraz 2 pokoj.

mieszkanie

z kuchnią i sadem owocowym. 1612

Franciszek Błoczyński, Małe Chelmy pow. Chojnice.

Poszukuję 3-4 pokojow.

mieszkania

z kuchnią

o ile możliwości zaraz. Zgł. do eksp. Dz. Pom. 1605

Służąca

do wszystkiego potrzebna zaraz. Zgł. 1609

Chojnice,

Ramy 4 i. na pr.

Przetarg przymusowy

Dnia 2. 7. rb. sprzedam najczęściej dającemu za got. większą ilość tapet, atramentu, zeszytów, i ksiąg kontowych.

Zbiórka licytantów o godz. 12 w hotelu Pribe (Kaletta).

W. Kowalski

Kom. sąd. Chojnice. 1604

Przetarg przymusowy

Dnia 11. lipca br. o g. 12 sprzedam w Brusach najczęściej dającemu za got. 10 kub. desek sosnowych 4¹/₂, 20 kub. desek sosnowych 6¹/₂. Zbiórka licytantów na dworcu w Brusach.

Drabiński,

egz. Pow. Kasy Chorych Chojnice. 1610

Przetarg przymusowy

Dnia 11. lipca br. o g. 13 sprzedam w Brusach najczęściej dającemu za got. 35 kub. desek 30¹/₂m sosno. 10 kub. desek 17¹/₂m sosno. Zbiórka licytantów na dworcu w Brusach.

Drabiński,

egz. Pow. Kasy Chorych Chojnice 1611

Za liczne dowody współczucia okazane nam z powodu zgonu ukochanej córki i siostry naszej, oraz za kwiaty i wieńce złożone na jej grobie, składamy wszystkim przyjaciółom oraz znajomym nasze najserdeczniejsze podziękowanie.

rodzina Blaszczyków

Chojnice, w lipcu 1930 r.

KINO NOWOŚCI

W czwartek 10. i piątek 11. b.m. o godz. 8.30.

Tajemnica cytadeli w Dęblinie

Potężny dramat o miłości carskiego satrapy ku pięknej arystokratce w realizacji słynnego

Gennaro Righelli, z udziałem

M. Jacobini, G. Gabrio

i **N. Lisienko.**

Z czasów panowania caratu na ziemiach polskich. Scena sądu wojennego, jak nieubłagana chwila egzekucji na długo pozostają w pamięci widza.

Szanownej publiczności miasta Chojnic podaje do łaskawej wiadomości, iż

autobus kursuje dziennie:

do Charzykowa

o godz. 11-tej

13-tej

14,30

15,15

z Charzykowa

do Chojnic

o godz. 18-tej

18,30

19,30

Anna Zabłocka.

Klub Żeglarski w Chojnicach

W niedzielę, dnia 13. b. m. po południu o godzinie 3.30

wyścigi żaglowców.

Koncert i dancing na plaży.

Wstęp 50 gr. Miłośników sportu serdecznie zapraszamy.

Przypomina się odnowienie losów

do III. kl. 21 Loterii Państw.

ostatni termin 10. lipca b. r.

Kolektura A. Runowski, Chojnice

Dobrowolna licytacja Przetarg przymusowy

Dnia 12 lipca r. b. o godz. 10-tej rano odbędzie się w lokalu **pana Jażdżewskiego przy placu św. Jerzego Nr. 5.**

Sprzedawane będą nast.:

Fisharmonjum, maszyna do szycia, maszyna do wyrobu trykotaży, maszyna szewska, maszyny rzeźnicze, kociół 150l.)

urządzenie składowe, wagi, meble, pościel dywan, gitara, dubeltówka, skórki, lyżeczki srebrne, wirówka, półszorek, garderoba męska i damska.

Na licytacji przyjmuje się wszelkiego rodzaju rzeczy

Jan Dolny

(licytator) 1618

Dworcowa 15 (III. p.)

Dziewczyzna

do małego dziecka może się zgłosić na Mickiewicza 35 II. p. 1594

Słapowa.

Dnia 11 lipca rb. o godz. 10-tej sprzedam w Brusach w lokalu Marceliego Cysewskiego najczęściej dającemu za gotówkę:

9 par butów (długich)

20 par śniegowców

1 wirówkę w dobr. stanie

7 kos (do kosz. zboża)

1 regał sklepowy

około 10 móg żyta na pniu.

Drabiński,

egz. Powiat. Kasy Chorych Chojnice. 1612

Chojnice.

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612

1612